Lietas arhīva Nr. C-2400-18/4
ECLI:LV:RLPT:2018:0502.C29240018.3.S
Lieta Nr. C29240018
C-2400/18

**S P R I E D U M S**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2018. gada 1. jūnijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese S. Hrebtova
izskatīja rakstveida procesā civillietu If P&C Insurance AS Latvijas filiāle prasībā vienkāršotajā procedūrā pret AS „Hausmaster" par naudas piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

2018.gada 26.janvārī prasītājs If P&C Insurance AS Latvijas filiāle vērsās tiesā ar prasību vienkāršotajā procedūrā pret atbildētāju AS „Hausmaster" par naudas piedziņu.

Prasība pamatota ar sekojošiem apstākļiem.

2016.gada 18.aprīlī /adrese/ tika saliets /pers. A/ piederošais un apdrošinātais dzīvoklis Nr./numurs/.

2016.gada 27.aprīlī atbildētājs sastādīja aktu par konstatētajiem defektiem, kurā konstatēts ūdens noplūdes iemesls - ūdens noplūde notikusi 7.stāvā kanalizācijas sistēmas cauruļvada bojājuma rezultātā.

Dzīvoklim noplūdes rezultātā nodarīti zaudējumi, kas saskaņā ar SIA „AVE plus" sastādīto un prasītāja īpašuma eksperta apstiprināto tāmi ir 2026,47 EUR. Prasītājs saskaņā ar apdrošināšanas līguma noteikumiem (apdrošināšanas polise Nr. 391203371914) izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 1195,45 EUR.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs ir mājas /adrese/ pārvaldnieks. Ievērojot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta c) apakšpunktā noteikto, atbildētājam ir tiesības un pienākums pārvaldīt un apsaimniekot mājas kopīpašumā esošās daļas, tai skaitā, bet ne tikai mājas kanalizācijas sistēmu.

Atbildētājs kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks ir atbildīgs par mājas kopīpašuma esošo daļu un kopējo inženiertehnisko komunikāciju pienācīgu uzturēšanu un pārbaudi, kā arī par tehnisko apkopi un remontu. Ņemot vērā atbildētāja sastādīto aktu par konstatētajiem defektiem, ka ūdens noplūde notikusi stāvvada bojājuma dēļ, kas ir daļa no kopējām inženiertehniskajām komunikācijām, atbildētājs ir pilnībā atbildīgs par notikušo ūdens noplūdi un tās rezultātā nodarītajiem zaudējumiem.

Prasītājs norāda, ka apdrošinājuma ņēmējam apdrošināšanas atlīdzība 1195,45 EUR tika izmaksāta personīgi un prasītājam nav zināms, vai dzīvokļa remontu apdrošinājuma ņēmējs ir veicis, līdz ar to prasītājs uztur prasību 1195,45 EUR apmērā.

Prasītājs 2016.gada 24.maijā sūtīja atbildētājam pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu uz atbildētāja juridisko adresi, prasot regresa kārtībā atlīdzināt zaudējumus izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā.

2016.gada 13.jūnijā prasītājs saņēma atbildētāja vēstuli, kurā norādīts, ka zaudējumus atlīdzināt negatavojas, jo uzskata, ka savus pienākumus ir pildījis pēc labas ticības, vizuālo pārbaudi regulāri veicis. Norāda, ka stāvvadiem liegta pieeja, nenodrošinot piekļuvi komunikāciju šahtai.

Prasītājs uzskata, ka atbildētājs nav pienācīgi sekojis tā apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam stāvoklim, kas rezultātā noveda pie dzīvokļa iekštelpu bojājumiem, tādējādi nodarot zaudējumus trešās personas mantai.

Prasītājs norāda, ka atbildētājs atbildei uz prasītāja pretenziju pievienoja Dzīvojamās mājas apsaimniekošanas reģistrācijas žurnāla fragmentu, kurš it kā pierāda, ka atbildētājs regulāri apseko stāvvadus, taču tajā pašā laikā pats norāda, ka stāvvadus neesot iespējams apsekot, jo tie esot aizbūvēti.

Prasītājs uzskata, ka ir pierādīti visi nepieciešamie priekšnoteikumi zaudējumu atlīdzībai un prasītājs, pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, ir tiesīgs prasīt zaudējumu atlīdzību no vainīgās personas, tas ir no atbildētāja.

Prasītājs pamatojoties uz Civillikuma 1770., 1773., 1775., 1779., Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta d) apakšpunktu, Likuma „par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Ministru kabineta noteikumu Nr.907 13.puntu, Nr.1014 7.punktu, 9.punktu, 13.punktu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus 1195,45 EUR, samaksāto valsts nodevu 179,32 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR, ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības apmaksai 179,32 EUR, noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

2018.gada 27.februārī tiesā ir saņemti atbildētāja rakstiskie paskaidrojumi par prasību (lietas 62. –68.lapa), kuros norādīts, ka prasību atbildētājs neatzīst un uzskata, ka prasība ir virzīta nepareizi, sekojošu apsvērumu dēļ

1) Prasītājs norādījis, ka tā ieskatā dzīvojamās mājas kanalizācijas sistēmas bojājums, kā tas secināms no atbildētāja aktā sniegtās informācijas, nav uzskatāms par nejaušu notikumu vai nepārvaramas varas apstākli Civillikuma 1773.panta izpratnē. Appludināšanas rezultātā izraisītie zaudējumi nav uzskatāmi par nejaušiem Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet ir atbildētāja prettiesiskas bezdarbības sekas, proti, ūdens noplūdi varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā tehniskā kārtībā, kas ir atbildētāja kā mājas pārvaldnieka tiešais pienākums.

Atbildētājs norāda, ka šāds prasītāja viedoklis ir tikai subjekta izteikts pieņēmums. Lietā un tās materiālos nav atrodams un nav iesniegts no prasītāja puses neviens sertificēta speciālista atzinums par prasītāja norādīto, ka *„ūdens noplūdi varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā tehniskā kārtībā"*. Atbildētājam īsti nav skaidrs un saprotams kā prasītājs ir nonācis pie šāda secinājuma, un kādi pierādījumi pierāda minēto.

2) Prasītājs norādījis, ka prasītāja ieskatā atbildētājs nav pienācīgi sekojis tā apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam

stāvoklim, kas rezultātā noveda pie Dzīvokļa iekšteļpu bojājumiem, tādejādi nodarot zaudējumus trešās personas mantai. Prasītājs norādījis, ka atbildētājs atbildei uz prasītāja pretenziju pievienojis dzīvojamās mājas apsaimniekošanas reģistrācijas žurnāla fragmentu, kurš it kā pierādot, ka atbildētājs regulāri apseko stāvvadus, taču tajā pašā laikā pats norādījis, ka stāvvadus neesot iespējams apsekot, jo tie esot aizbūvēti. Un tas uzskatāmi parādot, cik patiesībā paviršiatbildētājs pilda savus pienākumus.

Atbildot uz šādu prasītāja ieskatu, atbildētājs norāda, ka tas ir tikai prasītāja ieskats, pieņēmums, kas nav pierādīts un pamatots ar pierādījumiem. Atbildētājs kā mājas pārvaldnieks regulāri pildīja un pilda savus ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu uzliktos pārvaldnieka pienākumus un funkcijas p ē c labas ticības, ievērojot MK noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām", (turpmāk - MK noteikumi) 3.punktu un 13.punktu.

Atbildētājs norāda, ka ik mēnesi veic vizuālo pārbaudi, konstatē faktus un reģistrē tos apsekošanas žurnālā. No lietā esošā apsekošanas žurnāla kopijas un akta kopijas vizuālo pārbaužu laikā, kas veiktas 13.04.2016. plkst.10:00 nav iegūti dati, ka iespējama ūdens noplūde, ka ir novirzes no sistēmas darbības, ka iespējama jebkāda noplūde.

MK noteikumos nav uzskaitīts un precīzi norādīts, kā un pēc kādas procedūras jāveic MK noteikumos noteiktās apsekošanas, kas ietilpst apsekošanas procedūrā. Mājas pārvaldnieks ir veicis savas darbības atbilstoši MK noteikumiem un veicis apsekošanas, fiksējis apskates rezultātus žurnālā. Atbildētājs norāda, ka ikmēneša apsekošanas žurnāls ir dokuments, kas noteikts ar MK noteikumiem un atrodas mājas lietā, un nav apstrīdēts likumā noteiktajā kārtībā. Mājas pārvaldnieks jau sākotnēji prasītājam ir norādījis, ka dzīvokļos koplietošanas komunikācijas ir aizbūvētas, priekšā atrodas virtuves iekārtas, un no dzīvokļu īpašnieku puses vai būvnieku puses nav atstātas revīzijas lūkas. Tas, ka mājas pārvaldnieks ir norādījis, ka šahtām nav izbūvētas revīzijas lūkas, nekādā veidā nav pierādījums tam, ka mājas pārvaldnieks paviršiveic savu darbu.

Mājas pārvaldnieks nevar uzņemties atbildību par mājas būvnieku, kas izbūvējis šāda veida komunikācijas, kā arī par īpašniekiem, kas ir uzstādījuši virtuves iekārtas, vannas istabas iekārtas, neatstājot revīzijas lūkas.

Prasītājs nav konkrēti norādījis un iesniedzis lietā pierādījumus tam, kādas prettiesiskas darbības vai bezdarbības ir veicis mājas pārvaldnieks, lai rastos šie zaudējumi. Prasītājs ir tikai izteicis pieņēmumu, bet nav iesniedzis sertificētu atzinumu par zaudējumu rašanos.

MK noteikumi Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", uz kuriem atsaucies prasītājs, ir piemērojami dzīvojamā mājā, kurā dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu nav pārņēmusi pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, un kurā dzīvokļu īpašnieki likumā noteiktajā kārtībā nav lēmuši par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas kārtību un noteikuši maksu par to. Ņemot vērā, to, ka atbildētājam ir noslēgti pārvaldīšanas līgumi ar dzīvokļu īpašniekiem un tie ir lēmuši par pārvaldnieku un maksu, prasītāja atsauce uz šiem MK Noteikumiem ir nekorekta un nav vērtējama, jo nav attiecināma uz konkrēto gadījumu.

Atbildētājs vērš uzmanību, ka saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likumu, kopīpašuma stāvvadi nav mājas pārvaldnieka īpašums, bet ir visu dzīvokļu īpašnieku kopīpašums saskaņā ar Civillikums 1071. pantu. Dzīvokļu īpašnieku pienākums ir rūpēties par savu īpašumu, lemt par izdevumiem, kas nepieciešami īpašuma uzturēšanai, remontam, nodrošināt finansējumu, kā arī nodrošināt mājas pārvaldniekam piekļuvi komunikāciju apsekošanai.

Atbildētājs norāda, ka šī prasība par zaudējumu izdevumu segšanu ir ceļama, virzāma pret visu dzīvokļu īpašnieku kopību, tajā skaitā arī pret pašu dzīvokļa īpašnieku, kam radīti zaudējumi, jo saskaņā ar zemesgrāmatas datiem, arī viņam ir reģistrētas kopīpašuma domājamās daļas uz īpašumu, no kopīpašuma sastāva.

Mājas pārvaldnieks ar pārvadīšanas uzdevumu ir uzņēmies pārvaldīt, uzturēt dzīvojamo māju, bet nevis veikt komunikāciju remontu un nomaiņu, kā arī uzņemties atbildību par stāvvadiem, kas ir izbūvēti pretēji būvnormatīviem.

Uzskata par nepamatotu norādi, ka atbildētājs būtu atbildīgs par zaudējumiem, jo tas ne ar savu darbību, ne bezdarbību, kas saistīta ar apsaimniekošanas pienākuma izpildi, nav radījis prasītājam zaudējumus. Noplūde nav radusies pārvaldnieka darbību vai bezdarbību rezultātā un pārvaldnieks nenes par to atbildību, kā arī neatzīst zaudējumus, līdz ar to lūdz prasību noraidīt.

2018.gada 20.martā tiesā ir saņemta prasītāja atsauksme uz atbildētāja paskaidrojumiem (lietas 72. – 74.lapa) kuros norādīts, ka atbildētāja paskaidrojumos izteiktos argumentus uzskata par nepamatotiem un nepierādītiem.

Prasītājam nav jāiesniedz sertificēta speciālista atzinums par to, ka ūdens noplūdi varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā kārtībā. Atbildētāja pienākums uzturēt kārtībā inženiertehniskās komunikācijas ir noteiktas ar likumu, noplūde nebūtu notikusi, ja šīs komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā kārtībā. Pats atbildētājs savā 2016.gada 27.aprīļa aktā norādījis noplūdes iemeslu - kanalizācijas sistēmas cauruļvada bojājums. Nevienam citam kā vien pašam atbildētājam ir pienākums rūpēties par minētā cauruļvada tehnisko stāvokli. Iesniegtais dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnāls pierāda, ka patiesībā atbildētājs savus pienākumus nepilda vai pilda paviršiTas, ka šajā žurnālā kaut kas tiek ierakstīts, nepierāda, ka apsekošana reāli ir veikta un kas tieši tajā ir konstatēts. Ieraksti žurnālā tiek izdarīti formāli, bez jebkāda reāla seguma. Visos ierakstos žurnālā ir atsauces uz lietā neesošiem un acīmredzami neeksistējušiem aktiem. Šādu aktu acīmredzot nav un nekad nav bijis, jo pretējā gadījumā tie būtu bijuši pievienoti vai nu atbildei uz pretenziju, vai arī paskaidrojumu pielikumā. Pat ja šādi akti ir bijuši, to saturs nav zināms. Iespējams, ka tur bijis fiksēts kāds bojājums.

Paskaidrojumos tiek uzsvērts, ka pārbaude nemaz nav iespējama, jo šahtas esot aizbūvētas un piekļuve tām nav iespējama. Par to atbildība esot jāuzņemas ēkas būvniekam.

Atbildot uz minēto, prasītājs norāda, ka atbildētājs ir uzņēmies dzīvojamās mājas apsaimniekošanu brīvprātīgi un labprātīgi kā savu uzņēmējdarbības veidu. Neviens atbildētāju nav piespiedis uzņemties sniegt šādu pakalpojumu. Normatīvajos aktos ir skaidri noteiktas obligātās apsaimniekošanas darbības, kuras apsaimniekotājs nedrīkst neveikt. Turklāt, normatīvie akti paredz, ka par apsaimniekotāju nemaz nevar būt kurš katrs, bet gan tikai atbilstoši izglītotas un kompetentas personas (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 13.pants). Uzņemoties konkrētās dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, atbildētājam bija jāapzinās arī attiecīgie riski. Ja atbildētājam, apsverot apsaimniekotāja pienākumu uzņemšanos, bija redzams, ka apsaimniekot attiecīgo māju likumā noteiktajā kārtībā nebūs iespējams, tam bija visas iespējas šādus pienākumus neuzņemties. Iespējamās būvniecības nepilnības nekādā veidā neatbrīvo apsaimniekotāju no likumā noteikto obligāto pienākumu izpildes. Atbildētājs dzīvokļu īpašniekiem piestāda pakalpojuma rēķinus par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, par to saņem attiecīgu samaksu. Šī samaksa ir noteikta par kvalitatīvu un likumam atbilstošu apsaimniekošanas pakalpojumu, kuru dzīvokļa īpašniekiem ir tiesības prasīt no apsaimniekotāja, tajā skaitā nodrošināt inženierkomunikāciju pienācīgu uzturēšanu.

Atbildētājs uzskatāmi parāda savu bezdarbību un to, ka reāli nekādu apsekošanu neveic arī tādējādi, ka dzīvojamās mājas apsekošanas žurnālā nav norādījis faktu, ka attiecīgās komunikācijas apsekot nav bijis iespējams. Proti, MK noteikumu Nr. 907 Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām 3.[1]punktā noteikts, ja piekļuve inženierkomunikācijām nav iespējama, tas fiksējams reģistrācijas žurnālā. Kā redzams no lietas materiāliem, šādu ierakstu reģistrācijas žurnālā nav.

Prasītājs uzskata, ka zaudējumu atlīdzināšanas tāme ir pietiekams pierādījums zaudējumu apmēra pierādīšanai. Šādu atziņu ir paudis arī Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2013.gada 23.oktobra spriedumā lietā Nr. SKC-322/2013. Šis un pārējie zaudējumu piedziņai nepieciešamie

priekšnosacījumi ir detalizēti apskatīti prasības pieteikumā.

Prasītājs norāda, ka apdrošināmā objekta stāvoklim no apdrošinātāja viedokļa nozīme ir tikai tāda, lai spētu aprēķināt apdrošināšanas atlīdzības apmēru. Objekta tehniskais stāvoklis, kā riska faktors tiek, ņemts vērā, nosakot apdrošināšanas prēmijas lielumu. Pēc atbildētāja loģikas, vispār nebūtu iespējams neko apdrošināt, jo ikvienam īpašumam pastāv lielāks vai mazāks risks, ka tas noplūdīs, nodegs, tiks apzagts utt. Pirms apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošinātājs izvērtē riskus, tajā skaitā arī to, ka apdrošinātājs tiesiski paļaujas, ka objekta apsaimniekotājs apzinīgi pildīs savus ar likumu noteiktos apsaimniekošanas pienākumus un nerīkosies nolaidīgi, tādējādi nodarot kaitējumu apdrošinātajam objektam.

Pilnīgi nepamatots ir atbildētāja uzskats, ka pārvaldnieks nekādu atbildību par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu nenes, jo par to esot atbildīgi paši mājas īpašnieki.

Tāpat paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs esot uzņēmies mājas pārvaldīšanu, nevis veikt komunikāciju nomaiņu un remontu.

Prasītājs secina, ka atbildētājs neizprot savus pienākumus, kas tam noteikti kā obligāti Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā un citos normatīvajos aktos, tādēļ neizbrīna fakts, ka pienākumi tiek pildīti klaji bezatbildīgi vai netiek pildīti vispār.

Nav strīda par to, ka dzīvojamās mājas komunikācijas ir visu dzīvokļu īpašnieku kopīpašums, taču tieši tā iemesla dēļ, ka šo īpašumu paši īpašnieki apsaimniekot nespēj, dzīvojamo māju pārvaldīšana tiek uzticēta kompetentam pārvaldniekam. Pārvaldnieks veic tam līgumā un likumā paredzētos pienākumus, un kā komersants ir atbildīgs par savu pienākumu nepienācīgu izpildi. Nevis dzīvojamās mājas īpašnieki, bet gan šīs mājas apsaimniekotājs jeb pārvaldnieks ir tieši atbildīgs par to, vai likumā noteiktās apsaimniekošanas darbības, tajā skaitā inženierkomunikāciju uzturēšana kārtībā un nepieciešamie remontdarbi ir veikti. Nevis dzīvojamās mājas kopīpašnieki ir atbildīgi viens pret otru par pārvaldnieka nolaidīgi veikto apsaimniekošanu, bet gan pārvaldnieks ir atbildīgs pret kopīpašniekiem par uzticēto pārvaldīšanas pakalpojuma kvalitatīvu izpildi.

2018.gada 13.aprīlī tiesā ir saņemta atbildētāja atsauksme uz prasītāja 19.03.2018.atsauksmi (lietas 82. –84.lapa), kurā faktiski tiek atkārtoti paskaidrojumos izteiktie iebildumi pret prasību.

Papildus norāda, ka prasītājs nav iesniedzis lietā pierādījums izteiktajam apgalvojumam, ka žurnālā ieraksti tiek izdarīti formāli, ka netiek veiktas apsekošanas. Prasītājs nav konkrēti norādījis, un iesniedzis lietā pierādījumus, tam kādas prettiesiskas darbības vai bezdarbības ir veicis mājas pārvaldnieks, lai rastos zaudējumi.

Atbildētājs precizē un norāda uz to, ka ikmēneša pārbaude ir iespējama un tiek veikta, ievērojot MK noteikumus, savukārt, vietās, kur dzīvokļu īpašnieki ir iebūvējuši virtuves iekārtas, neatstājot revīzijas lūkas vai arī mājas būvnieks izbūvējot komunikācijas, nav atstājis revīzijas lūkas, nav nodrošināta piekļuve mājas pārvaldniekam. Neatkarīgi no tā, apsekošanas un pārbaudes notiek vietās, kur ir šīs lūkas, un ir iespējama pārbaude, pārbaudes tiek veiktas pārbaudot sistēmu kopumā caur atsevišķām revīzijas lūkām, vai nav krities spiediens, vai nav ūdens noplūdes, vai nav nobīdes no kopējas sistēmas un tamlīdzīgi.

Papildus norāda, ka Dzīvojamā mājā /adrese/ ir noteikti īpašuma lietošanas noteikumi, kas ir apstiprināti ar īpašniekiem un iepriekšējo mājas pārvaldnieku un kas nav atcelti. Īpašuma lietošanas noteikumi tiek atrunāti pie pirkuma līguma slēgšanas ar katru no dzīvokļu īpašniekiem.

Minēto īpašuma lietošanas noteikumu 3.2. punktā noteikts, ka īpašuma īpašniekam nav atļauts veikt tādus apdares darbus īpašumā, kas patvaļīgi ietekmē Nekustamā īpašuma koplietošanā esošo ēkas, zemes un komunikāciju sistēmu daļu. Attiecīgi jau sākotnēji īpašniekiem tika aizliegts veikt jebkādus apdares darbus, kas ierobežo komunikāciju sistēmu, līdz ar to atbildība par to, ka notikusi noplūde, ir skatāma un virzāma pret to dzīvokļu īpašnieku, kura dzīvokļa īpašuma robežās notika noplūde un kas ir aizbūvējis komunikācijas šahtas, nenodrošinot piekļuves iespēju pārbaudēm un apsekojumiem.

Uzskata par nepamatotu norādi, ka atbildētājs būtu atbildīgs par zaudējumiem, jo tas ne ar savu darbību, ne bezdarbību, kas saistīta ar apsaimniekošanas pienākuma izpildi, nav radījis prasītājam zaudējumus. Atbildētājs pilda savus pienākumus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, nepārkāpjot apsaimniekošanas pilnvarojuma robežas. Norāda, ka noplūde nav radusies pārvaldnieka darbību vai bezdarbību rezultātā un nenes par to atbildību.

2018.gada 2.maijā dotajā lietā tika sastādīts saīsināts spriedums, ar kuru If P&C Insurance AS Latvijas filiāle prasība vienkāršotajā procedūrā pret AS „Hausmaster" par naudas piedziņu tika apmierināta pilnīgi.

Ar saīsināto spriedumu tika norādīts, ka pusēm ir tiesības 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma, iesniegt sprieduma sastādīšanas lūgumu atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Ja puse būs iesniegusi sprieduma sastādīšanas lūgumu, tiesas spriedums, kas sastādīts atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam, būs sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018. gada 1.jūnijā.

2018.gada 10.maijā tiesā ir saņemts AS "Hausmaster" sprieduma sastādīšanas lūgums, kurā lūgts sastādīt spriedumu atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.25 panta 2.1. daļu, lietā ir sastādams spriedums atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

**Motīvu daļa**

Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumu, atbildētāja paskaidrojumiem par prasību, prasītāja atsauksmi par atbildētāja paskaidrojumiem, izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu (*A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp.).*

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

No prasītāja privātpersonu īpašuma apdrošināšanas polises Nr.3 91 2 03 371914 redzams, ka apdrošināšanas objekts ir dzīvoklis /adrese/. Dzīvoklis ar apdari, pastāvīgi apdzīvots. Apdares līmenis – kvalitatīvs. Apdrošināšanas laika posms ir no 2015.gada 30.septembra līdz 2016.gada 29.decembrim, apdrošinājuma ņēmējs ir /pers. A/. Apdrošinātie riski – uguns nelaimes, dabas stihijas, noplūde no inženierkomunikācijām, vandālisms, zādzība ar ielaušanos, laupīšana, inženierkomunikācijas, transportlīdzekļa trieciens. Polisē noteikts pašrisks 140 EUR (lietas 36. – 38.lapa).

Apdrošināšanas polise apliecina, ka starp prasītāju un apdrošinājuma ņēmēju noslēgts apdrošināšanas līgums, saskaņā, ar kuru apdrošināts dzīvoklis, kas atrodas /adrese/, cita starpā, nosakot kā apdrošināšanas risku noplūdi no inženierkomunikācijām.

No lietā iesniegtās Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izdrukas konstatējams, ka, pamatojoties uz 23.07.2007. pirkuma līgumu, 17.08.2007. nostiprinātas apdrošināšanas ņēmēja īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu

Nr./numurs/, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./numurs B/(lietas 40. – 41.lapa).

No 2016.gada 27.aprīļa akta par konstatētajiem defektiem, kuru sastādījuši atbildētāja pārstāvji, seko, ka /adrese/ notika ūdens noplūde, kuras rezultātā tika bojāts dzīvoklis Nr./numurs/. Dzīvoklī saskaņā ar aktu tika konstatēts sekojošais: istabā uz grīdas redzami mitruma ietekmē radīti apdares bojājumi, virtuvē uz griestiem ir mitruma ietekmē radīti griestu apdares bojājumi. Iespējamais cēlonis – bojāts 7.stāva kanalizācijas sistēmas cauruļvads (lietas 49.lapa).

No īpašuma apskates protokola, kas sastādīts pamatojoties uz apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu par negadījumu Nr.11476638 seko, ka 03.05.2016. tika apskatīts objekts /adrese/, bojājumu cēlonis ir ūdens noplūde no augšējā 7.stāva. Negadījuma rezultātā apdrošinātajam īpašumam nodarīti sekojoši bojājumi: istabā, kas kopēja ar virtuvi, bojāts griestu špaktelējums, krāsojums pie griestu gaismekļiem, aptuveni bojāti 0,5 $m^2$ ; uz sienas redzami ūdens radīti špaktelējuma, krāsojuma bojājumi, aptuveni bojāts 0,3 $m^2$. Uz grīdas redzamas bojātas lamināta šuvju vietas, aptuveni bojāts 0,5 $m^2$ (lietas 32.lapa).

No prasītāja iesniegtās 2016.gada 13.maija tāmes, kuru sastādījis SIA "A.V.E.Plus" pēc prasītāja pasūtījuma un pārbaudījis sertificēts būvniecības speciālists /pers. F/, redzams, ka objekta /adrese/ telpu atjaunošanas darbu pēc applūšanas izmaksas ir 2026,47 EUR, bet tiešās izmaksas 1250,93 (lietas 33. – 35.lapa).

No 20.05.2016. maksājuma uzdevuma (lietas 39.lapa) seko, ka prasītājs ir izmaksājis apdrošinājuma ņēmējam apdrošināšanas atlīdzību 1195,45 EUR par ūdens noplūdes rezultātā apdrošinātajam objektam nodarītajiem zaudējumiem.

Lietā nav strīda par apdrošinātā dzīvokļa /adrese/ nopludināšanas faktu un par nopludināšanas cēloni - 7.stāva kanalizācijas sistēmas cauruļvada bojājums

Starp pusēm pastāv strīds, vai dzīvoklim ar nopludināšanu nodarītie zaudējumi ir cēloniskā sakarā ar atbildētāja neattaisnojamu darbību vai bezdarbību, proti, vai atbildētājam ir iestājies pienākums atlīdzināt zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1779. pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Savukārt saskaņā ar šā likuma 1770. pantu, ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību (personas tiesību aizskārumu) un tās pamati ir: 1) nodarītajā prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais

sakars (*Kalvis Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA., Rīga, 2006., 172. un 246.lpp.*). Iztrūkstot kādam no minētajiem pamatiem, zaudējumu atlīdzības pienākums neiestājas.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka dzīvojamo māju /adrese/ pārvalda un apsaimnieko atbildētājs, jo par pretējo nav saņemti pierādījumi un atbildētājs to neapstrīd.

Līdz ar to atbildētājam kā pārvaldniekam obligāti veicamā darbība bija un ir dzīvojamā mājā /adrese/ esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Izskatāmajā strīdā nav apspriežams jautājums par to, kāds ir konkrētās mājas kanalizācijas sistēmas cauruļvadu stāvoklis kopumā, bet gan jāvērtē, vai no atbildētājs ir pildījis normatīvajos aktos noteiktos dzīvojamās mājas pārvaldnieka pienākumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu, kopīpašumā esošajā daļā ietilpst: dzīvojamās mājas un tās ārtelpu (galeriju, balkonu, lodžiju, terašu) ārējās norobežojošās konstrukcijas (tai skaitā sienas, arhitektūras elementi, jumts, koplietošanas telpu logi un durvis, arī ārdurvis), iekšējo slodzi nesošās konstrukcijas (tai skaitā nesošās sienas un kolonnas, kā arī atsevišķos īpašumus norobežojošās sienas), starpstāvu pārsegumi (tai skaitā siltuma un skaņas izolācijas slāņi), koplietošanas telpas (tai skaitā bēniņi, kāpņu telpas, pagrabtelpas), kā arī dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikācijas sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām).

Tādējādi kanalizācijas sistēmas cauruļvads, kā dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikācijas sistēma, ietilpst kopīpašuma daļā, un par tās apsaimniekošanu ir atbildīgs atbildētājs.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 „Dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta noteikumi" 6.punkts nosaka, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Saskaņā ar šo noteikumu 2.punktu dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu veic, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas uzturēšanu (fizisku saglabāšanu) visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļautu apdraudējuma iestāšanos.

Atbilstoši šo noteikumu 3.punktam dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli nosaka vizuālajā pārbaudē. Pārbaudes faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punkta noteikumiem, atbildētājam kā dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotājam un pārvaldniekam ir jānodrošina pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība, nodrošinot dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas "d" apakšpunkts nosaka, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Atbildētājs savos paskaidrojumos ir norādījis, ka ik mēnesi veic vizuālo pārbaudi, konstatē faktus un reģistrē tos apsekošanas žurnālā. No lietā esošā apsekošanas žurnāla kopijas (lietas 18.-31.lapa) izriet, ka apsekošanas tiek veiktas un apsekošanas rezultāti jāskatās aktos.

Atbildētājs ir iesniedzis lietā Objekta ikmēneša apsekošanas akta pārvaldniekam Nr.4 kopiju, no kura izriet, ka objektā /adrese/ veikta apsekošana 13.04.2016., cita starpā veikta kanalizācijas sistēmas vizuālā pārbaude un funkcionalitātes atbilstība. Aktā ir norādītas apsekojamās pozīcijas un pārsvarā visas pozīcijas ir novērtētas ar "A", ko tiesa tulko kā "apmierinoši", taču objekta novērtējums kopumā "labi" (lietas 85.-86. lapa).

Tiesa uzskata, ka minētajā aktā norādītās ziņas ir pretrunīgas, jo nav iespējams kopējo objekta stāvokli novērtēt ar "labi", ja lielākā daļa atsevišķo pozīciju ir novērtēt ar "apmierinoši", bet dažas pat "neapmierinoši". Citus aktus atbildētājs nav iesniedzis.

Līdz ar to tiesa pievienojas prasītāja viedoklim, ka tas, ka žurnālā kaut kas tiek ierakstīts, nepierāda, ka apsekošana reāli ir veikta un kas tieši tajā ir konstatēts.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā noteiktas obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, un 2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs, savukārt minēto noteikumu 13. punkts noteic, ka reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude, t.sk., kanalizācijas sistēmas, līdz ar ko tiesa secina, ka atbildētājs nav ievērojis normatīvo aktu prasības.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka dzīvojamā mājā /adrese/ būtu apsekots un mainīts vai remontēts kanalizācijas sistēmas cauruļvads. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus tam, ka bojājums radies neatkarīgi no atbildētāja kā apsaimniekotāja pienākumu izpildes, līdz ar to tiesai nav

pamata atzīt, ka atbildētājs ir veicis visas nepieciešamās darbības, jo atbildētājs varēja novērst iepriekšminēto avāriju, ja savlaicīgi būtu veikta inženiertehnisko komunikāciju nomaiņa.

Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja viedokli, ka prasītājam bija jāiesniedz sertificēta speciālista atzinums par to, ka ūdens noplūdi no kanalizācijas caurules varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā kārtībā. Tiesa norāda, ka atbildētāja pienākums uzturēt kārtībā inženiertehniskās komunikācijas ir noteikts ar likumu, noplūde nebūtu notikusi, ja šīs komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā kārtībā. Nevienam citam kā vien pašam atbildētājam ir pienākums rūpēties par kanalizācijas cauruļvada tehnisko stāvokli.

Nepamatots ir atbildētāja viedoklis, ka prasība par zaudējumu piedziņu bija ceļama nevis pret atbildētāju kā pārvaldnieku, bet pret visu dzīvokļu īpašnieku kopību, tajā skaitā pret dzīvokļa īpašnieku, kuram izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus, t.sk., piedaloties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu, bet atbilstoši minēta likuma 13.panta pirmā daļā noteiktajam - dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No minēto tiesību normu jēgas izriet dzīvokļu īpašnieku pienākums rūpēties par sava dzīvokļa īpašuma un kopīpašumā esošās mājas daļas lietošanas īpašību saglabāšanu, uzliekot pienākumu dzīvokļu īpašniekiem noslēgt pārvaldīšanas līgumu.

Konkrētajā gadījumā dzīvojamā māja /adrese/ ir nodotas atbildētāja pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, kurš ir apņēmies veikt kopīpašumā esošo daļu pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, bet dzīvokļu īpašnieki ir apņēmušies veikt par to samaksu, līdz ar to tieši atbildētājam ir pienākums rūpēties par inženierkomunikāciju, tostarp kanalizācijas cauruļvadu tehnisko stāvokli.

Atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus tam, ka bojājums radies neatkarīgi no atbildētāja kā apsaimniekotāja pienākumu izpildes, līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka atbildētājs ir veicis visas nepieciešamās darbības, jo atbildētājs varēja novērst iepriekšminēto avāriju, ja savlaicīgi būtu veikta inženiertehnisko komunikāciju nomaiņa vai remonts. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājs ir vainojams zaudējumu nodarīšanā prasītājam sakarā ar pieļauto bezdarbību.

Civillikuma 1772.pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu - tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Savukārt Civillikuma 1786.pants noteic, ka novērtējot zaudējumus, jāievēro ne vien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pamețums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa. Atbilstoši šai likuma normai zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība – šajā gadījumā apdrošināšanas atlīdzības izmaksa atlīdzības saņēmējam.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summās apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir paredzēts piemērot kompensācijas principu.

No 2016.gada 24.maija pretenzijas vēstules par zaudējumu atlīdzināšanu (lietas 15.lapa) redzams, ka prasītājs vērsies pie atbildētāja ar pretenziju par zaudējumu 1195,45 EUR atlīdzināšanu regresa lietā līdz 2016.gada 24.jūnijam, papildus norādot, ja atbildētājs apstrīd zaudējumu apmēru, tad prasītājs lūdz iesniegt atbildētāja izvēlēta būvniecības speciālista sastādītu bojājumu novēršanas izmaksu aprēķinu.

No atbildētāja atbildes uz prasītāja 24.05.2016.vēstuli, izriet, ka atbildētājs ir norādījis uz to, ka daudzdzīvokļu mājas risinājumi neatbilst Latvijas Būvnormatīviem, jo nav piekļuves pie ūdens, apkures un kanalizācijas stāvvadiem, nav ierīkotas lūkas iepretim revīzijām, kas nedod iespēju pilnā apmērā un padziļināti apsekot daudzdzīvokļu mājas inženierkomunikācijas (lietas 17.lapa).

Arī tiesai sniegtajos paskaidrojumos un atsauksmē atbildētājs atsaucās uz iepriekšminētajiem apstākļiem un to uz to, ka dzīvokļu īpašnieki ir aizbūvējuši koplietošanas komunikācijas, kas liedz atbildētājam pilnvērtīgi veikt inženiertehnisko komunikāciju apsekošanu.

Minēto iebildumu sakarā tiesa pievienojas prasītāja viedoklim, ka atbildētājs ir uzņēmies dzīvojamās mājas apsaimniekošanu brīvprātīgi un labprātīgi kā savu uzņēmējdarbības veidu. Neviens atbildētāju nav piespiedis uzņemties sniegt šādu pakalpojumu, kā arī uzņemoties konkrētās dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, līdz ar to atbildētājam bija jāapzinās arī attiecīgie riski.

Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret lietas materiāliem pievienotajā remontdarbu tāmē norādītajām darbībām dzīvokļa sākotnējā stāvokļa atjaunošanai un to izmaksām, kā arī atbildētājs nav iesniedzis sevis izvēlēta būvniecības speciālista sastādītu bojājumu novēršanas izmaksu aprēķinu.

Tiesa atzīst, ka apdrošinātāja, konkrētajā gadījumā – prasītāja kompetencē ir izvērtēt, vai izmaksājamā summa atbilst zaudējumu apmēram, līdz ar ko pamata apšaubīt prasītāja izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 1195,45 EUR pamatotību, kuras aprēķins ietverts prasības pieteikumā.

Tiesai nav pamata apšaubīt zaudējumu aprēķinu un tā pamatotību, jo atbildētājs nav apstrīdējis tāmē norādītās pozīcijas un summas, kā arī netika lūdzis nozīmēt ekspertīzi, lai noteiktu radušos zaudējumu apmēru vai konstatētu bojājumu cēloni.

Ir vispārzināms fakts, kas neprasa papildus pierādījumus, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošana pēc dzīvokļa nopludināšanas, nav iespējama tikai bojātajā laukumā, neaizskarot pārējo telpas daļu. Līdz ar to nav iespējams remontēt tikai bojājumu vietas, neveicot visas telpas kosmētisko remontu.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs kā mājas pārvaldnieks nav veicis likumā noteiktos pienākumus un pieļautā bezdarbība ir cēloniskā sakarā ar regulāri neveikto ēkas iekārtas profilaktisko apkopi, kā rezultātā nodarīti zaudējumi apdrošinātajam dzīvokļa īpašumam.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir nodarījis prasītājam zaudējumus izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā, tas ir, ir konstatēta atbildētāja vainojama bezdarbība, zaudējumu apmērs un cēloņsakarība starp tiem un atbildētāja bezdarbību, līdz ar to ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus 1195,45 EUR.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1757. un 1765. pantu tiesa nosaka prasītājam tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus – 6 % gadā no piespriestās zaudējumu summas.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas

izdevumus [..]. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami šādi tiesas izdevumi: samaksātā valsts nodeva par prasību – 179,32 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – 3,30 EUR.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus par lietas ietvaros sniegto zvērināta advokāta palīdzību.

Orderis Nr.79610 (lietas 50.-51.lapa), 22.11.2017. maksājuma uzdevums (lietas 14.lapa) apliecina, ka prasītājs dotajā lietā ir saņēmis zvērināta advokāta Zigurda Krastiņa juridisko palīdzību un ir veicis samaksu 216,98 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu no atbildētāja par labu prasītājam piespriež ar lietas vešanu saistītos izdevumus, ja viņa prasījums ir pilnīgi vai daļēji apmierināts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs, un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, tiek atlīdzināti to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 % no prasījuma apmierinātās daļas.

Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta par zaudējumu 1195,45 EUR piedziņu, tad tiesa atzīst par pamatotu no atbildētāja par labu prasītājam piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus par zvērināta advokāta juridisko palīdzību 216,98 EUR.

Savukārt saskaņā Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 39. panta pirmās daļas 5. punktu no atbildētāja valsts labā piedzenami ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie papildus izdevumi 0,26 EUR (lietas 3. lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz minēto un Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 189., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25]pantiem, tiesa

**nosprieda**

Prasību vienkāršotajā procedūrā apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no AS „HAUSMASTER", reģistrācijas Nr. 40103223751, par labu If P&C Insurance AS Latvijas filiālei, reģistrācijas Nr.40103201449, zaudējumus 1195,45 EUR, valsts nodevu 179,32 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR, izdevumus advokāta palīdzības samaksai 216,98 EUR, kopā 1595,05 EUR (viens tūkstotis pieci simti deviņdesmit pieci *euro* 05 centi), pārskaitot piedzīto summu uz If P&C Insurance AS Latvijas filiāles kontu Nr.LV85NDEA0000080320357, kods: NDEALV 2X, Luminor Bank AS.

Piedzīt no AS „HAUSMASTER", reģistrācijas Nr. 40103223751, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,26 EUR (0 *euro* 26 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi labprātīgās izpildes termiņā iemaksājami, norādot šādus rekvizītus: Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, Konta Nr. LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis: 21499 EKK – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – lietā Nr.C29240018.

Dokuments par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Rīgā, Lomonosova ielā 10.

Noteikt If P&C Insurance AS Latvijas filiāle, tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (sešus procentus) gadā no piespriestās, bet nesamaksātās zaudējumu summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt AS „HAUSMASTER", reģistrācijas Nr.40103223751, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums atbilstoši Civilprocesa likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018. gada 1.jūnijā.

Spriedumu, kas sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam, lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese S.Hrebtova